

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.	Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.	Prețul inserțiunilor un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.	Abonamentele și inserțiunile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45
--	--	--	---

Chemare

Glăsuțul păstorului către creștinii din „Oastea Domnului”

La praznicul Pogorării Duhului Sfânt, de care ne despart numai puține zile, vom ține — la Sibiu — marea adunare anuală a Oastei Domnului.

Adunarea noastră din acest an va avea o însemnătate mai deosebită, întrucât ea va trebui să facă încă odată dovada strălucită a celor intrați în Oastea Domnului, despre dragostea fiecărei și despre alipirea lor nețărnută către sfânta noastră Biserică. Față cu dureroasa poticnire întâmplată în anul Oastei la începutul acestui an, este necesară o nouă înălțare de inimi și o mărturisire de credință către Biserică, care să spulbere orice îndoială și să înlăture din calea sănătoasei dezvoltări a scumpei noastre misiuni religioase orice piedică.

În mijlocul încercărilor se arată tăria celor credincioși, cari nu cunosc decât drumul cel drept al Bisericii. Oastea Domnului își are rostul ei numai ca o mișcare de înviore a credinței și vieții creștinești în alvia Bisericii. Scoasă din acest rost, care îi dă dreptul la viață, ea ar fi o primejdie pentru mântuirea sufletelor și o rătăcire de a dreapta credință. Dar nimeni și nimic nu va fi în stare să o clătească din rosturile ei. Căci Domnul e cu ea și prin Biserică își trimite darul și binecuvântările Sale peste ea și peste cei grupați în rândurile ei.

Adunarea noastră din acest an trebuie să fie, deci, un frumos prilej de înălțare sufletească a fraților cari se vor întruni la Sibiu, o revărsare de Duh Sfânt peste inimile lor, un izvor de curaj nou și pro-

spăt pentru ostași și o bucurie pentru sfânta noastră Biserică.

Iată de ce glasul meu se îndreaptă cu părintească iubire către toți creștinii noștri intrați în Oastea Domnului, ca și către credincioșii cari se interesează de mișcarea noastră și o însoțesc cu dragostea lor, chemându-i la marea adunare dela praznicul Rusaliilor.

Sfânta noastră Catedrală din Sibiu va îmbrăca haină de sărbătoare luminată și se va umplea de rugăciunile și de cântările sfinte cari se vor înălța către Împăratul sufletelor noastre.

Nici unul din cei cari au putința să vină la Sibiu, să nu lipsească dela acest mare praznic duhovnicesc al Oastei Domnului. Cucernicii noștri preoți să organizeze în parohiile lor pelerinajul și să vină în fruntea credincioșilor la sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt, la Sibiu, ca împreună să slăvim pe Domnul.

Cu arhieriești binecuvântări,
Al tuturor de tot binele voitor
NICOLAE
arhiepiscop și mitropolit.

DI AL. Lapedatu, ministrul cultelor, a fost ales președinte al Academiei Române, conform statutelor, pe un ciclu de trei ani.

Alegerea aceasta, binemeritată a distinsului cărturar al Ardealului, a stârnit vie bucurie în toate cercurile intelectuale ardelen, atât profane, cât și bisericesti, care n-au întârziat a felicita călduros pe noul conducător al înaltei instituții de cultură și știință.

Oastea Domnului la Praznicul Rusaliilor

Se întrunesc earăș Ostașii Domnului în marea adunare din anul curent, ținută la sărbătoarea Cincizecimii, în centrul Mitropoliei, în vechea cetate ortodoxă a lui Șaguna. Este al patrulea congres al societății „Oastea Domnului”.

Adunarea din acest an, — spune cuvântul de chemare al I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, — trebuie să fie un frumos prilej de înălțare sufletească a fraților, o revărsare de Duh Sfânt peste inimi, un izvor de curaj nou și proaspăt pentru ostași și o bucurie pentru sfânta noastră Biserică. —

Societatea „Oastea Domnului” a luat ființă și s’a organizat, împreună cu alte instituții religioase, sub inițiativa, ocrotirea și conducerea Înaltului Chiriarh dela Sibiu, cu menirea să primenească și să întărească sentimentele religioase ale unui popor ortodox creștin, deprins din strămoși să fie profund și sincer închinător Bisericii Mântuitorului Isus Hristos.

Mai pe sus de vremelnice tulburări, frații ostași au prilej să-și dovedească din nou marea alipire de sfânta Biserică ortodoxă, luptând nu pentru om, ci pentru această Biserică a lui Hristos și apărând cu hotărâre și înțelepciune toate rânduelile ei.

Pelerinajul al patrulea către cetatea mitropolitană, la această duhovnicească prăznuire, să însemneze o propășire tot mai învederată în mersul societății de-a realiza idealul creștin și național sub ocrotirea și conducerea Bisericii noastre și a celorce stau în fruntea ei.

În această țință, nu putem decât să salutăm călduros pe ostașii Domnului, sosiți din apropiere și din depărtare, și să le zicem: Domnul să fie în mijlocul nostru, acum și totdeauna!

Programul serbărilor, dela Rusaliile din 1935, cu prilejul congresului al 4-lea al „Oștii Domnului”, cuprinde următoarele:

Marea adunare va fi prezidată și condusă de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae.

Ziua întâi de Rusalii, 16 Iunie:

Ora 6 dimineața, mai mulți duhovnici vor fi prezenți în biserică catedrală pentru Sfânta taină a mărturisirii; frații ostași și credincioșii Bisericii noastre chemați la închinare să se pregătească din vreme spre a se putea face părtași tainelor Bisericii.

Ora 9. Sfânta liturghie cu mare sobor de preoți, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae; predică și împărtășirea fraților cu Sfintele taine.

După Sfânta Liturghie, frații cu toții vor trece în curtea Academiei teologice. Urmează cântări și cuvântări.

Ora 4—8, adunare frățească în sala festivă a Academiei teologice, în care se vor da îndrumările de trebuință pentru Oaste și unde preoții și frații din toate părțile țării își vor putea spune cuvântul.

Ziua a doua de Rusalii, 17 Iunie:

Ora 9 Sf. Liturghie, cu mare sobor de preoți și în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, cu două predici, a I. P. C. Sale Arhim. I. Scriban, din București, a doua a păr. Nicolae Popoviciu din Sibiu.

FOIȘOARA

Episcopul Grigore Comșa Opiniile sale biblice

Rândurile acestea mi le-a prilejuit moartea la amiaza vieții a episcopului care s’a închinat integral bisericii lui Hristos și neamului românesc, și care în scurtă-i păstorie de 10 ani a scris 100 de cărți, a făcut 379 de vizitații canonice și alte lucrări, unele mărunte, altele însemnate, pe care la timpul său istoria le va aprecia. Este un obicei creștinesc să se vorbească numai vorbe bune despre cei trecuți din rândul celor vii. Aici însă se potrivește, fără drept de bănuială, cea mai bună dintre toate aprecierile.

Biblia este cartea Duhului sfânt. Nici o altă carte din lume nu poate merita acest nume, afară de sfânta Scriptură, Cartea prin excelență, Cartea Cărților, sau cartea cea bună, cum i se mai zice.

Biblia ocupă un loc cu totul aparte între produsele literare ale omenirii. Originea, conținutul ei inepuizabil, scopul ei atât de precis și prețios, este atât de fericit justificat prin numirea: „Biblioteca sfântă”, sau simplu „Biblioteca” ce i-o dădea Augustin. Și totuși, nu se poate spune în deajuns despre acest tezaur, pentru dumnezeescul pe care-l conține.

Celce vrea să scrie o carte constructivă și nutritoare de suflet, va trebui să meargă până aici, la izvorul moralei, unde apa sufletului este mai curată și mai răcoritoare.

Este o fatalitate pusă la cale de Dumnezeu ca numai acele creații ale geniului omenesc să supradăinuiască care împrumută gânduri din semanța în care corpurile străine sânt puține la sută; ca numai faptele rupte din simțămintele sfintei Cărți să fie bune, ca numai acei oameni să fie superiori cari chiar în veacul de rapiditate excesivă urcă spre vârful piramidei sociale călcând treptele formale ale venerabilei Biblii.

Episcopul cărturar Grigore s’a atașat cu toată energia înțelepciunii sale de

ceace cu adevărat este Cartea Cărților.

În acel șir de mărgăritare ale scri-sului său aflăm prețioase orientări de ordin biblic. Nu există lature socială pe care cărturarul vrednic să n’o fi trecut prin prizma luminoasă a cărții Duhului Sfânt.

Este interesant a urmări, sub acest raport, opiniile regretatului defunct. Entuziasmat că va apărea în sfârșit Sfânta Scriptură într-o haină demnă de veacul nostru, episcopul Grigore dedică evenimentului pagini speciale în lucrarea sa: „Flori din grădina sufletelor”. Dar cugetele sale biblice ies la iveală în întreaga mulțime a cărților pe care le-a scris. Față de-o eventuală susținere a unor pretenții inițiate, cari fac dintr-o anumită parte a Bibliei obiect de gâlceavă, episcopul Grigore ia o atitudine rezolută: „Testamentele Bibliei au ambele aceeași vrednicie, zice regretatul autor; Vechiul Testament este necesar ca și Testamentul Nou, afară de așezămintele ebraice, de preînchipuirii și rituri”.¹ Sânt

firești îndemnul ca Sfânta Scriptură să fie de învățătură, dar să nu ne abatem dela învățătura adevărată fie din Scriptură, fie din tradiție... Episcopul Grigore spune despre popularizarea Sfintei Scripturi: „Când în fiecare familie românească va reintra Sf. Scriptură... atunci se va asigura domnia lui Hristos și prin aceasta voia lui Dumnezeu”.² În viață omul este un simplu ucenic, având nevoie să învețe dela alții și mai ales din descoperirea Vechiului și Noului Testament.³ „Sfânta Scriptură ne dă pentru întocmirea socială a vieții cele mai înaintate principii, dă sfaturi cari rămân aceleași, ea nu dibuește”.⁴ E bine ca preotul în apostolatul său să arete că celce lucrează împotriva acestor învățături ale Sfintei Scripturi, este cuprins de gânduri rele, care au o repercursiune tristă asupra societății întregi. Una din cauzele sectarismului este și faptul că la noi nu s’au dat creștinilor învățături precise, ci, de pildă,

² Dr. Gr. Comșa: Viața Ilustrată Nr. 7.

³ Dr. Gr. Comșa: „Fântâna Darurilor”, 1931, pag. 293.

⁴ Dr. Gr. Comșa: Datoriile preoției, [1935] pag. 44.

¹ Dr. Gr. Comșa: Călușul combaterii sectelor [1925] p. 109.

Ora 11. După obiceiul din anii trecuți, în rând și cu drapelele și praporii în frunte, plecarea spre sala „Thalia”, unde se ține adunarea sărbătorească și în care vor lua cuvântul: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, I. P. C. Sa Arhim. I. Scriban—București; Preot A. Lupșa—Oradea; Preot Il. Felea—Arad; Prot. V. Stoicaneu—Zărnești; fratele Dr. Sucu-Sibianu—Brașov; Preot Ioan Alexandrescu—Șa-rânga, j. Buzău; Preot Mihail Reguș—Bucovina; Preot Pavel Grosu—Chișinău—Basarabia; Păr. Gh. Secaș, și alții.

Cu certificate dela oficiul parohial, fiecare membru al societății va putea călători cu bilet de jumătate pe C. F. R. pe timpul de Sâmbătă, 15, până Marți, 18 Iunie. Unde va fi un grup de 20 frați, reducerea este de 60 la sută.

Incepând de Sâmbătă după masă ostașii din Sibiu, vor fi la gară, așteptându-și frații. Locul de întâlnire este Catedrala din Sibiu. De aici fiecare va fi călăuzit la locul de găzduire.

La ziua restaurației

Țara noastră, în vremurile tulburi ca cele de azi, este corabia amenințată de valurile nemulțumirilor, pricinuite în primul rând de noi înșire prin viața trăită în dușmănie, morală și politică; în al doilea rând nemulțumirilor cauzate de dușmanii interni ai vieții noastre naționale, de pescuitori în apă tulbure, cari au năpădit asupra bogățiilor pământului românesc și ne iobăgesc munca și sufletul; în al treilea rând tulburărilor pricinuite de dușmani neastâmpărați aflători dincolo de granițele țării noastre.

Impânziți pretutindeni de rețeaua primejdiilor, gândul nostru duce nădejde se îndreaptă către Șeful suprem al țării, către iubitul nostru Rege Carol al II-lea, care care cu puterea înțelepciunii pătrunde în fondul destinului veșnic al acestui neam.

El veghează la porțile țării alături de vrednicii săi căpitani și sfetnici.

În programul Său de activitate, călăuzit de credință și dragoste, stă scris cu litere de aur cuvintele:

Aici, pe Tronul țării, aveți un credincios al Bisericii, un convins al învățăturii Mântuitorului, un doritor din tot sufletul să aibă alături de el pe toți acei cari vor să muncească pentru în-

tărirea și strălucirea Bisericii noastre naționale...

Au trecut cinci ani dela ziua Restaurării, ani de fagăduitoare domnie, înfăptuită din mila lui Dumnezeu pentru acest neam și din voia nestrămutată a națiunii române, care vrea să fie stăpână în casa ei, stăpână pe gospodăria sa, stăpână pe interesele sale naționale și culturale.

Zid puternic de apărare înălțăm cu toții în jurul Tronului spre a

stăvili furtuna ce mijeste în neguri. Priveghiăm și ne rugăm spre a nu cădea în ispită... Veghiăm cu candela sufletului nostru veșnic aprinsă, ca mirele, venind în miez de noapte, să nu ne găsească adormiți...

Crucea Domnului o purtăm în suflet, — și în acest semn vom birui.

Viața lungă și binecuvântată iubitului Rege, Restauratorului sănătății noastre naționale!

Pr. Silvestru Garcea

Delegația bisericii anglicane în București

— Întâmpinarea delegaților. — Ședințele. —

Episcopi anglicani, profesori de teologie și dignitari bisericești, cunoscători de probleme dogmatice și canonice privitoare la biserica anglicană și la cea ortodoxă română, sosind în țară au fost întâmpinați, cu o respectuoasă însuflețire, atât din partea înaltului cler român, cât și a multimei cetățenilor din capitală și a diferitelor societăți culturale și religioase.

În numele prelaților ortodocși români, P. S. Sa episcopul Vasile Lăzărescu al Caransebeșului a urât, în limba engleză, oaspeților bun venit în mijlocul poporului român, al cărui creștinism n'are dată istorică pentru că se confundă cu însăși nașterea poporului român. A răspuns episcopul Nugent de Lincoln, — cunoscut și apreciat în România de pe când era episcop al Gibraltarului, — spunând că această primire calduroasă i-a mișcat profund, și că din momentul când au pășit pe pământul românesc, au admirat deopotrivă cântările mărețe ale corurilor, ca și puterea de simțire a sufletului românesc. —

Cei dintâi sosiți au fost Episcopul Nugent de Lincoln, profesorii doctori John A. Douglas, Frang Gavin și I. Sharp; în aceeași zi, Vineri, d. a. și seara au sosit Lordul Harold, episcopul Gibraltarului, și Arhiepiscopul F. G. Gregg, rectorul universității din Dublin, și prof. Dr. Philip Usher profesor universitar.

Lucrările delegației s'au deschis în ziua următoare, Sâmbăta, dimineața la ora 9, în prezența I. P. S. Patriarh Miron. După serviciul religios din paraclisul Patriarhiei, delegații celor două biserici, anglicană și ortodoxă română, s'au reunit în marea sală de recepție.

În numele bisericii noastre a deschis ședința I. P. S. Sa Patriarhul Miron, adresând cuvântul către Venerabila delegație. a spus, în extras:

Mântuitorul Hristos a întemeiat o singură biserică universală pentru toată omenirea.

Dar cu timpul diferite împrejurări locale, influențe variate, diferența de caracter și temperament a popoarelor și adeseori interese de altă natură, decât religioase, au împărțit biserica lui Hristos în deosebite confesiuni, cari câteodată au uitat, că la temelia ei stau sublimile virtuți ale iertării și iubirii deaproapelui.

Aceste devieri dela învățăturile evanghelice ale blândului Nazarinean formează o pată, ce apasă sufletul creștinilor, ce le-au practicat.

Cei de azi trebuie să ștergem și amintirea acestei răătăcirii omenesti și să revenim față de toți la iubirea creștină cea fără de margini, căci după această iubire se va ști, dacă «suntem învățații lui Isus».

Biserica ortodoxă, și în cadrele ei biserica ortodoxă română, a dovedit totdeauna un spirit creștinesc, iertător, tratament nu numai tolerant, ci uman chiar și față de cei ce i-au voit rău.

Vă puteți deci închipui, ce firească este bucuria noastră, a Românilor astăzi, când atâția oaspeți preacinstiți ați sosit în țara și pe plaiurile, unde — după tradiția istorică — nainte cu aproape 1900 ani a propovăduit cuvântul Mântuitorului nostru Isus Hristos sf. apostol Andrei, cel întâi chemat. Lăudăm și admirăm zelul vostru, care v'a îndemnat să porniți din magnifica voastră patrie, cea mai puternică și mai bine organizată țară din lume, — și să veniți în îndepărtata noastră țară, care este bucuroasă a folosi această bine venită ocazie, să vă exprime prin glasul meu gratitudinea și recunoștința ei pentru câteva prețioase daruri făcute nouă de Marea-Britanie.

Nobila națiune engleză ni-a dat mai întâi pe mult iubita noastră Regină-Mamă Maria, regina providențială, care — în decursul marelui război, când am

avut norocul a fi aliații voștri — a fost pentru ostașii noștri, pentru răniții noștri și pentru însuflețirea noastră obștească, ceea ce a fost odinioară prorocea Debora pentru poporul ei.

Ne mândrim a avea o dinastie înrudită deaproape cu glorioasa dinastie a falnicului Albion. Maj. Sa Regele Carol II este strănepotul marei voastre regine Victoria.

Am fi deci fericiți să vă putem oferi și noi — în schimbul darurilor voastre de până acum — daruri duhovnicești, din comoara bisericească milenară a țării noastre, care reprezintă un mare trecut bisericesc și o sf. doctrină, fericit închiegată prin înțelepciunea inspirată de Duhul Sfânt sfintelor sinoade ecumenice.

Dacă interpretez bine tendința generală a sufletelor celor mai nobile din zilele noastre, cuvântul lor este pretutindeni: **Înapoi, spre autenticele izvoare ale revelațiunii dumnezeiești!** Iar de altă parte toate popoarele creștine fac apel la conlucrarea tuturor întru cultivarea sentimentelor de evanghelică înfrățire și de sporire a forțelor sufletești spre o muncă de ușurare a vieții și de mulțumire a tuturor și întru delăturarea curentelor, ce ar împiedica ori zădărnici acest scop creștinesc și uman. Iară spre a mări forțele acestora spirituale ale popoarelor, mulți caută a se netezi calea revenirii la idealul unității sufletești a Creștinismului.

Ba, în Anglia s'a făcut nu de mult un pas și mai îndrăzneț, care nouă — ortodoxilor — ne-a făcut cea mai bună impresie. Ne-am bucurat anume de hotărârea unanimă a celor 252 Episcopi anglicani, întruniți din toate continentele în conferința dela Lambeth din 1920: de-a adresa un apel către toate popoarele creștine în chestia **reunirii bisericilor**, dorind reluarea discuțiilor și încercărilor, ce — durere — deatâtea ori n'au dat rezultatul dorit.

În biserica noastră ortodoxă acest apel este statornic, căci ea zilnic și la toate slujbele sale rituale ne îndeamnă mereu, ca «pentru sfintele lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm».

Fideli acestui creștinesc îndemn, noi Români suntem gata a resuma și prezenta în toată curățenia ei apostolică doctrina bisericii noastre ortodoxe, lipsită de abaterile și înoirile, care au produs atâtea desbinare între confesiuni.

Adevăratul creștin nu poate părăsi ideea reunirii bisericilor, căci s'ar abate dela învățătura Mântuitorului Hristos, — că precum **unul** este păstorul tuturor, anume Isus Hristos — așa și turma sa

despre botez s'au dat numai generalități, fără nici o referire la Cartea Cărților. Când s'a ivit primul propagandist sectar cu Biblia în mână, i-a fost ușor să dobandească adepți. In alinarea setei sufletești credinciosul să fie precis edificat cu privire la raportul dintre Biblie și Biserică, ca să nu rezulte că „darurile Bibliei ar fi ceva separat și ar lăsa îndemnul ca cineva separat de Biserică să caute alinarea setei lui numai în Biblie, căci darurile în acest sens sânt ceva protestant. Sântem datorii a da chiar copiilor învățături în legătură cu istorisirile biblice, iar tineretului universitar să-i deschidem larg evanghelia lui Isus, pentru ca citirea din Sfânta Scriptură să se facă cel puțin săptămânal. Numai o astfel de Biblie poate fi citită și consultată, care s'a tipărit cu aprobarea autorităților noastre bisericești. Nu oricine poate să tâlcuiască Scriptura, fiindcă nu toate lucrurile sânt lămurite pentru toți. Dreptul de a tâlcui Sfânta Scriptură îl au numai preoții și învățătorii bisericii.¹⁰

⁵ Dr. Gr. Comșa: Fântâna Darurilor, 1931, pag. 179.

⁶ Dr. Gr. Comșa: Acțiunea catolică și ortodoxia lucrativă, p. 32.

⁷ Dr. Gr. Comșa: Tineretul românesc, p. 155.

⁸ Ibid. p. 235.

⁹ Ibid. p. 345.

¹⁰ Dr. Gr. Comșa: Cunoașterea Sectelor [1925], p. 108.

Afară de considerentele de ordin generic, episcopul Grigorie stabilește înțelesul corect la multe texte fundamentale ale Scripturii, — dar despre aceasta cu alt prilej.

Prof. Pr. Dr. N. Neaga

N. Berdiaev*)

Biserica și lumea

Este biserica o realitate ontologică? Catehismele nu ne dau nici o deslușire pozitivă de a explica natura sa. Ontologia bisericii de abia e cunoscută. Aceasta e o datorie a viitorului. Esența bisericii nu era încă suficient reală și actuală, spre a îngădui o elaborare a ontologiei sale. O definiție a bisericii, de altminterlea, e posibilă?

Biserica, privită din afară, nu poate fi înțeleasă în întregime; rațional nu se poate defini traducându-o, accesibil, printr'un concept. Trebuie să trăiești în biserică; nu o cunoști decât prin experiență. Ea nu ni se impune ca realitate exterioară. Ceace isbutim să cunoaștem din exterior, nu alcătuiește natura sa lăuntrică.

Biserica nu e casă zidită din pietri; nu e adunare de credincioși, nici parohie formată din oameni; nu e instituție reglementată prin norme juridice, cu toate că

*) În cartea „Esprit et Liberté”.

aceste elemente fac parte din ființa sa. Ea n'are margini și semne exterioare care i-ar determina natura, deosebindu-o de restul ființei.

Biserica are un element fizic, psihic și social, dar nu prin aceste elemente putem să-i definim natura. Biserica nu e pipăibilă, nu face parte din lumea lucrurilor văzute, nu e realitate empirică la fel cu a mineralelor, plantelor, animalelor. Ea aparține lumii lucrurilor nevăzute, ce nu pot fi adevărate decât prin credință; e o realitate spirituală interioară.

E adevărat că biserica există pentru toți ca o realitate empirică; își determină atitudinea pe bun drept; dușmanii ei, cei cari nu cred în ea, luptă contra ei și cu o realitate. Ei recunosc realitatea sa, însă cu totul deosebit decât cei ce cred și trăiesc în ea. Fiindcă, dintr'o manieră pipăibilă — privită din afară — nu vezi decât pietri, un rit, o instituție și oameni cu un rang într'o ierarhie. Iar realitatea adevărată a bisericii — ca ființă e intimă, mistică; ea se află dincolo de pietri, de ierarhie, de rituri, de soboară etc...*)

Natura sa e duhovnicească, aparține însuși lumii spirituale și nu lumii naturale.

Prin aceasta nu vreau să zic, că ea nu se încarnează în lumea naturală și isto-

*) Peter Lipert: Das Wesen des katholischen Menschen.

rică, și că rămâne nevăzută. Eu văd biserica în experiență; dar această experiență începe atunci, când ajung a mă ridica peste limitarea, izolarea lumii mele sufletești, când pătrund în „unitatea” necuprinsei lumi spirituale, biruind timpul și spațiul. Această lume și experiență spirituală, sânt supra-individuale, supra-psihice; aparțin în mod virtual bisericii. Metafizic, viața spirituală e socială, nu individualistă, și biserica are o natură spirituală-socială, în adâncul înțeles al cuvântului. Experiența bisericii e „ecumenică”, iar ecumenicitatea e una din calitățile sale ontologice. În această experiență nu mă simt singur, sânt cu toți frații mei în duh, indiferent de locul și timpul în care au trăit...

Eu însumi sânt mărginit în conștiința mea; experiența mea e restrânsă și nu pot îmbrățișa plenitudinea și complexitatea ființei; prin mine n'am cunoscut un număr mare de hotărâtoare întâlniri spirituale. Am scris această carte; însă în ea n'am putut ajunge decât la raze parțiale de lumină, n'am întrevăzut decât oarecare aspecte ale adevărului. Dar mă pot exterioriza, metafizic vorbind, pot depăși marginile mele proprii, pot comunica prin experiența ființei apropiate în duh, cu experiența supra-personală. În experiența religioasă a bisericii, în întâlnirea cu Hristos, omul nu e singur, e cu toți cei ce au cu-

trebuie să devie iarăși una, reunită din toate cele răsfețe.

Călăuzită de asemenea evangheli-cești gânduri și învățături, biserica ortodoxă română și teologii ei suntem frățește bucuroși să aflăm dorințele, întrebările și preocupările voastre bisericesti, fie cu privire la hirotoniri, fie cu privire la orice chestiune religioasă, privindu-le toate prin lumina inalterabilei noastre doctrine, scoase din Sf. Scriptură și din Sf. Tradițiune și cristalizată în hotărârile sf. sinoade ecumenice și în scrierile sf. noștri părinți și mari dascăli ai întregii creștinătăți.

Teologii noștri se vor sili a arăta, că noi facem parte din familia creștină primară și suntem Biserica integrală, că suntem Orientul Ortodox, din care s'a revărsat spre Occident lumina Sfintei Evanghelii.

Ca în vechile castele din Anglia — cele pline de amintiri și de odoare seculare — noi păstrăm în duhovnicești castele, comorile intacte noastre mărturisiri creștine ortodoxe.

Avem venerabila și sacra Tradiție milenară. Avem cele șapte Taine, lăsate nouă de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos. Avem cultul preasfintei, curatei, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria. Avem venerația sfinților eroi ai lui Hristos și a glorioaselor lor relicvii...

Și mai presus de toate avem dumnezească Liturghie, adică dumnezeiasca Euharistie — instituită de Domnul, în seara cea din urmă a petrecerii sale între noi și reactualizând prin mijlocirea sfintei preoții, până la Parusia Domnului Jertfa de pe Golgotha.

Am avut în ultimele 2 decenii ferice și repețite ocazii a auzi din gura unor distinși teologi anglicani expuneri doctrinare, cari tind a se apropia de doctrina ortodoxiei indicată mai sus.

Cu aceste gânduri salut sosirea în România a onoratei delegații anglicane mulțumind Venerabilului arhiepiscop Cosmo al Angliei și primat al comunităților anglicane din întreaga lume pentru onoarea, ce ne face prin trimiterea ei; ceea ce va contribui la menținerea și întărirea bunelor raporturi dintre cele 2 biserici și prin ele dintre țările noastre; și doresc ca în chestiile ce o preocupă, să găsească — împreună cu teologii români, valoroșii mei consilieri — astfel de proiecte de soluții, cari — în conformitate cu trecutul canonic al bisericii noastre — să poată deveni soluții ecumenice prin aprobarea unanimă a tuturor bisericilor ortodoxe.

Cu aceste cuvinte declar deschisă conferința delegațiilor engleze și române și le doresc succes, ca să fie un

indemn de apropiere în spiritul iubirii evanghelice și între alte biserici, și să nu odihnească, până când creștinătatea nu va realiza supremul ideal: **Unitatea de credință prin cuminerea din acelaș potir al Sfintei Euharistii.** —

— În numele delegației anglicane ce conduce, episcopul Nugent de Lincoln, a rostit în limba engleză răspunsul cuvântării I. P. S. Patriarh.

Țin să vă mulțumesc, spune P. S. Sa pentru luminoasele cuvinte ce ni-ați adresat. Ne vom aminti totdeauna cu deosebită bucurie de aceste clipe care apropie atât de mult biserica anglicană de cea ortodoxă. La începerea acestor lucrări de profundă cunoaștere și înțelegere a dogmelor celor două biserici, socotim ca un augur de bună îndreptare rugăciunea rostită în paraclisul Patriarhiei.

P. S. Sa adaugă că nu vor uita nici odată primirea atât de călduroasă ce li-a fost făcută atât la Giurgiu, cât și la București. —

Episcopul Nugent de Lincoln citește scrisoarea Arhiepiscopului Cosmo de Canteboury către șeful bisericii noastre; în acest mesaj de salut frățesc se aduce asigurarea de dragoste creștină a bisericii anglicane de pe întreg cuprinsul pământului pentru ortodoxia țării noastre.

I. P. S. Patriarh mulțumește pentru mesajul trimis, și prezintă delegației pe P. S. Sa Episcopul Lucian al Romanului care va prezida lucrările celor două delegații.

După aceasta, delegațiile au început discuțiunile sub președinția P. S. Episcop al Romanului. —

— Reprezentanții bisericii anglicane au participat Duminecă la liturghia săvârșită în biserica Domnița Balașa. În dorința d'a cunoaște mai deaproape ritualul bisericii ortodoxe, au urmărit cu mult interes desfășurarea sfintei slujbe, după manuscrise anume traduse în englezește.

După amiază au vizitat Seminarul central și Institutul ortodox din str. Principalele unite. La acest institut au fost întâmpinați de comitetul societății ortodoxe a femeilor române, în frunte cu prezidenta, dna Alexandrina Gr. Cantacuzino, și de un numeros și distins public.

— Conferințele anglicane-ortodoxe și-au reluat lucrările Luni dimineața în palatul Patriarhiei.

S'a cetit referatul despre „Necesitatea preoției și caracterul ei sacramental“.

Punctul de vedere al bisericii ortodoxe l-a susținut Pr. I. Mihăilescu, decanul facultății teologice din București, ear teza anglicană canonicul Douglas.

La ora 4¹/₂ s'a redeschis ședința, discutându-se subiectul tratat dimineața.

*

noscut această experiență, cu întreaga lume creștină, cu apostolii, sfinții, cu toți frații întru Hristos, vii sau morți.

Acest fapt nu e numai pentru generația celor vii ce aparțin bisericii; asemenea fac parte toate generațiile trecute, toate sânt „vi în biserică“, cu toate sânt într-o legătură reală. Iată, una din datorile esențiale ale bisericii; în ea, în spiritul ecumenic, zvăcnește o singură inimă; toți oamenii aici întâlnesc pe unul și acelaș Hristos, dela El toți primesc o singură putere unificatoare. Hristos e în noi și noi sântem în Hristos. Noi formăm generația unică a lui Hristos, noua generație omenească, a lui Adam cel nou.

Această generație are înțelepciunea lui Hristos; prin ea noi cunoaștem ceea ce n'am fi putut cunoaște prin înțelepciunea noastră. Omul care trăiește în biserică, pătrunde într-o nouă rânduială a ființei, natura sa suferă o schimbare, devine mai duhovnicească. În biserică, în generația re-născută, lucrează nu numai înțelepciunea lui Hristos, ci și iubirea Lui, libertatea Sa, necunoscute lumii naturale, generației strămoșului Adam. Biserica e rânduiala „iubirii“ și „libertății“; ea sintetizează împreunarea lor. În lumea naturală, libertatea și iubirea sânt despreunate; împreunarea și unitatea îmbracă forma constrângerii și a arbitrarului. Însă rânduiala bisericii, lu-

mea sa duhovnicească, nu cunoaște constrângerea; nu cunoaște nici libertatea ce ridică împotriva „unității“ și „iubirii“.

Biserica, în actualizarea și întruparea sa în lumea naturală și istorică, poate îmbrăca forme inerente acestei lumi; poate împrumuta principiul constrângerii și violenței. Dar aceste elemente sânt străine naturii sale interioare, esenței sale. Biserica este corpul mistic al lui Hristos. Lui îi aparține, e un mădular din acest corp mistic, un organ al acestui organ mistic. Prin aceasta aparținând corpului mistic al lui Hristos, noi primim înțelepciunea Sa, iubirea Sa, libertatea Sa, pe care nu le avem și nu le cunoaștem în lumea naturală, în izolarea noastră sufletească.

Trad. de Pr. C. Zoican

Cărți de cuprins religios și de istorie bisericăscă premiate. Academia Română a acordat, anul acesta, premii și pentru următoarele lucrări: Premiu de 4000 Lei, dlui Nicolae Firu, pentru „Monografia Bisericii Sfintei Adormiri [biserica cu luna] din Oradea; 2500 Lei preotului Toma Chiricuță, pentru scrierea „Cunoști tu calea? Chemări către suflet“; 1000 Lei preotului Ioan Ilescu, pentru scrierea „Biserici, chipuri și documente din Olț“.

In drum spre România

Delegația anglicană, în drum spre România a sosit în Zagreb la 27 Mai a. c. și a fost întâmpinată de I. P. S. mitropolit Dositei. Vineri, fiind sărbătoarea sf. Ciril și Metodiu apostolii slavilor de sud, au participat la liturgia din catedrala ortodoxă din Zagreb. Mitropolitul Dositei a arătat în predica sa legăturile dintre anglicani și sârbi din vremea războiului mondial.

După slujba din catedrală, oaspeții au vizitat instituția tinerilor creștini a studenților universității din Zagreb.

Din Zagreb, delegația a plecat la Belgrad, unde i-a așteptat episcopul Irineu, reprezentantul I. P. Sf. Patriarh Varnava. Vizita la Patriarhul și la I. P. Sf. Antonie al Chievului a fost foarte cordială.

O conferință, ținută la Sf. Sinod a stabilit că acțiunea Patriarhiei sârbești în chestia apropierei anglo-ortodoxe urmează a se lua în deplin acord cu reprezentanții bisericii rusești. Delegația s'a prezentat la prințul regent Paul și la ceilalți regenți.

Din Belgrad, delegația a luat drumul spre Sofia. (După Church Times).

Zile de bucurie în Basarabia.

Poporul nostru adânc credincios, dintre Nistru și Prut, și-a manifestat sentimentele dinastice cu multă bucurie, întâmpinând în mijlocul său pe M. S. Regele și Marele Voevod Mihai în vizita Lor recentă din Basarabia.

Satele, cu preoții bisericilor din regiune, au întâmpinat pe Suveran și pe Marele Voevod cu nesfârșite ovații și urale.

La Hotin, în fața catedralei, au guștii oaspeți au fost primiți de un sobor de preoți în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nectarie al Bucovinei și P. S. Episcop Visarion al Hotinului.

Dela Hotin M. S. Regele și Marele Voevod Mihai au mers la Bălți, îndreptându-se spre noua catedrală, o impunătoare clădire, a cărei sfințire se desfășoară cu mare fast în prezența Suveranului și a înalților prelați ortodocși și demnitari bisericești veniți din străinătate: Mitropolitul Maximos al Calcedoniei, — reprezentând marea biserică a lui Hristos din Constantinopol și pe conducătorul ei Prea Fericitul Patriarh Fotie al II-lea; Episcopul Sava al Lublinului—Polonia; Mariatachis ca reprezentant al bisericii ortodoxe din Atena și arhimandritul Adamandios. După săvârșirea slujbei religioase, a cuvântat P. S. Episcop Visarion al Hotinului, care cu prilejul acestor festivități a fost decorat, cu Coroana României în gradul de comandor, pentru rodnică muncă depusă în eparhie. Prelații străini cari au rostit cuvinte bune la adresa neamului și a bisericii ortodoxe române, au fost de asemenea decorați pentru cinstea făcută participând la creștinștile și româneștile noastre sărbători.

În drumul spre Chișinău trenul regal a fost aclamat de miile de săteni; ear la Chișinău, mulțimea celor adunați în număr de peste 200,000 de oameni, a salutat și ovaționat pe cei ce vin, împreună cu demnitarii țării, să ia parte la durerile și bucuriile lor.

La catedrală s'a celebrat o înălțătoare slujbă religioasă, ear I. P. S. Mitropolit Gurie al Basarabiei, în cuvântul spus Suveranului, îl roagă să primească în numele clerului și păstorilor basarabeni, ca semn de iubire și devotament, icoana Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruințe, ocrotitorul ceresc al marelui voevod Ștefan cel Mare, zicând: „Vă urăm să-l aveți și Majestatea Voastră alături în lupta ce duceți cu „bălaurii“ cari sapă la temelii statului și bisericii“. Pe Marele Voevod îl roagă să primească icoana Mântuitorului nostru Isus Hristos, care să-i fie povăzitor în viață pe calea binelui și adevărului. —

Suveranul, în drumul Său prin Basarabia, s'a oprit în mai multe comune, vizitând așezămintele țărănești și întresându-se de gospodăria satelor din provincia moldovenească bogată în pământ mănos și harnici credincioși.

Profesor universitar. Senatul universității clujene și consiliul profesoral dela facultatea de litere au recomandat numirea dlui Octavian Goga de profesor la catedra de estetică literară, vacantă prin moartea regretatului Gh. Bogdan-Duică. Se va întocmi în acest scop, o lege specială. Dl O. Goga, care a primit propunerea ce i s'a făcut, va începe să funcționeze, ca profesor, la toamnă.

În ziua Înălțării Domnului, 6 Iunie 1935, s'a serbat, în tot cuprinsul țării, cu solemnitatea cuvenită, Ziua eroilor, simbolizând marea zi a întregirii neamului și a eroismului ostășesc.

Procesiunile religioase, intonând imnuri patriotice și de evlavie, și pomenirile vitejilor căzuți, s'a desfășurat sărbătorește.

În cuvântările ținute s'a glorificat sufletul românesc. S'au presărat flori pe mormintele tuturor eroilor căzuți în marele război, fără deosebire de lege și naționalitate.

Manifestații culturale, organizate în orele de după amiază, au fost luate în programul comemorării eroilor, alături de distribuirea cocardei-insignă a Societății „Cultul Eroilor“, în scop de a sporii fondul trebuitor organizării cimitirelor de onoare și centralizării mormintelor de eroi răspândite în cuprinsul țării. —

După terminarea Sfintei Liturghii, săvârșite în catedrala noastră din Sibiu de un sobor de preoți în frunte cu P. S. Sa arhierul Vasile, vicar arhiepiscopesc, publicul asistent s'a îndreptat spre cimitirul eroilor, unde s'a celebrat parastas pentru miile de viteji morți în marele război și s'au ținut cuvântări comemorative rostite de reprezentanții autorităților locale.

Nr. 5740

Notificare oficială

Având în vedere nedumerirea multor preoți cu privire la detragerea din salariul preoțesc a venitului local cu începere dela 1 Aprilie a. c., dăm următoarele lămuriri:

Stabilirea venitului local s'a făcut de către Onor. Minister al Cultelor, în baza declarației de venit Nr. 1 întregită de fiecare preot, socotindu-o după cum urmează:

La venitul terenurilor (sesiilor parohiale) și la venitul epitrafilului (stolei) s'a luat în considerare cel stabilit de fisc. La celelalte rubrici s'au luat sumele declarate de preot. Toate aceste venituri cuprinse în Declarația Nr. 1 s'au adunat și din suma lor totală 58% formează venitul anual local care se detrage din salariu.

Această sumă s'a împărțit pe 12 luni cu diferența că sumele dela 1—49 Lei s'au întregit la 50 Lei, sau cele dela 51—99 la 100 Lei (exemplu: dacă suma lunară face 337 Lei s'a întregit la 350 Lei, și 375 la 400 Lei).

Declarațiile trimise nouă s'au înaintat Onor. Minister al Cultelor, așa că noi nu putem constata eventualele greșeli ce s'ar fi făcut.

Preoții cari se cred nedreptățiți cu privire la venitul local care li se detrage lunar din salariu, vor cere declarația formular Nr. 1 și vor calcula sumele după normele de față. Dacă vor constata că li s'a făcut vre-o greșală, vor face cerere către Onor. Minister al Cultelor arătând cu certificate rectificarea ce o cer și o vor înainta cu raport Consiliului nostru arhiepiscopesc, pentru a o promova cu recomandare. Notificarea prezintă s'a dat ca răspuns preoților, cari prin rapoarte oficiale au cerut informații cu privire la detragerea din salariu.

Sibiu, la 4 Iunie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Probleme, fapte, comentarii

Viața Ilustrată, revistă de familie, Nr. 6 din Iunie 1935, a apărut cu articole, cronici, informații și ilustrații. Remarcăm articolul semnat de directorul revistei: **Mănăstirile noastre**, lăcașuri ce trebuie, înainte de-a le arăta călătorilor străini, să le cercetăm noi înșine, ca monumente de rară valoare artistică, dar și pentru atmosfera lor de liniște și de taină odihnitoare după zilele de muncă ale vieții; **Flori creștine: Noaptea în câmpie**, talmăcire trezitoare de smerenie și slăvire în fața minunilor necuprinse ale Atotputernicului, și **Ideal**, talmăcind cum nerecunoștința se dă bătăuță în fața iubirii, — două flori datorite maestrului Al. Lascarov-Moldovanu. **Clipe din răpunerea lui Buteanu**, prefectul de legiune, ucis mișelește în 23 Mai 1849; **Ziua muncii**; **Grija de copiii noștri** ș. a. Intre ilustrații se deosebește figura așa de gânditoare și de românească a țărâncuții din Drăguș-Făgăraș, pusă în fruntea revistei. Sânt lucruri frumoase și bune, — care însă cer și cheltueală bănească, ce nu se poate face fără concursul cititorilor doritori să aibă și mai departe o publicație cu grijă redactată și ireproșabil tipărită. Iubiții cititori sânt, prin urmare invitați, să achite modestul abonament la „Viața Ilustrată” și să câștige cât mai mulți abonați noi, colaborând astfel la opera de educație ortodoxă și națională a neamului.

Serbările Societății „Sf. Gheorghe” din protopopiatul Târnava-Mare. În zilele de 25 și 26 Mai s’au ținut la Dumbrăveni — din laudabila inițiativă a P. C. Păr. Protopop I. Dragolea și cu prețiosul concurs al preoților traciale — întrunirea și serbările societăților „Sf. Gheorghe” din întreg protopopiatul T-Mare.

Serbările s’au început prin concertul dat — Sâmbătă seara — de corul societății „Sf. Gheorghe” din Dumbrăveni. Bucățile religioase și naționale din program au fost executate cu multă măiestrie și răsplătite cu furtunoase aplauze din partea întregii asistențe. În cadrul concertului a conferențiat Păr. Dr. Nicolae Terchilă, prof. la Academia teologică din Sibiu, despre educația tineretului. Duminecă s’a făcut desfășurarea propriu zisă a serbărilor. Înainte de masă s’a slujit sf. Liturghie în sobor. Marea mulțime a celor adunați a trebuit să se mulțumească cu ascultarea de afară a sf. Liturghiei, căci Biserica nu-i mai încăpea. A predicat Păr. Dr. Nicolae Popoviciu, prof. la Academia teologică—Sibiu, despre apa cea vie a lui Hristos.

La sf. Liturghie au participat toți intelectuali din Dumbrăveni, dând astfel o frumoasă pildă tinerilor veniți dela țară.

La ora 1 d. a. tineretul s’a adunat la cinematograful local și a asistat la rulara unui film; iar dela ora 3—6 s’a desfășurat un lung și foarte variat program artistic în sala festivă a liceului „Timotei Cipariu”. Publicul extrem de numeros a fost delectat rând pe rând de corurile societăților „Sf. Gheorghe” din Alma, Biertan, Nou, Seleuș, Dumbrăveni etc., conduse de învățători, cari merita toată lauda și recunoștința din partea bisericii pentru munca lor. Printre bucățile corale au vorbit Păr. Dr. Nicolae Terchilă despre comoara cea mai prețioasă din lume, Păr. Dumitru Călugăr, catihet—Sibiu, despre ridicarea morală a lumii prin venirea Mântuitorului Hristos, și Păr. Dr. Nicolae Popoviciu despre mântuirea sufletului și mijloacele cari duc la ea.

Serbările s’au încheiat în piața mare a orașului cu o serie de dansuri naționale. Păr. Protopop I. Dragolea, organizatorul principal al acestor serbări și toți mirenii colaboratori din Dum-

brăveni se pot felicita pentru fapta bună pe care au săvârșit-o. Toți participanții s’au împrăștiat pela vetrele lor mulțumiți și cu multă hrană duhovnicească în suflet. Fie, ca pilda dela Dumbrăveni să găsească în curând cât mai mulți imitatori!

Cercul religios Hunedoara al preoților, sub președinția Păr. protopop N. Suci, a organizat Duminecă, 26 Mai c. o misiune religioasă pentru poporul din comuna Teliuc. Participă: Păr. protopop Nicolae Suci, Preoții: Gh. Rain, Gh. Turceanu, E. Timișan, Gh. Tarcea, A. Botiș, și Const. Gociu.

Sânt de față: pe lângă credincioșii din Teliuc, Ostașii Domnului din comunele: Cerna, Cinciș, Pestișul-mare, Nădăștia-inferioară, Nădăștia-superioară, Hunedoara și Zlaști, — precum și delegații FOR-ului, secția Hunedoara, dnii: Dr. Gh. Dănilă, Simion Chirca, Ioan Albu, Nerva Florea și corul meseriașilor din Hunedoara de sub conducerea tinărului Eugen Zurălău.

Șapte sute de credincioși au alergat însetați de apa vie, la sfânta și încăpătoare biserică zidită prin râvna Păr. Gh. Turceanu.

La serviciul divin a slujit Păr. protopop, înconjurat de soborul preoților amintiți; iar răspunsurile la sf. liturghie le-a dat corul meseriașilor hunedoreni.

Predică la priceasnă Păr. protopop, talmăcind Evanghelia zilei cu femeia Samaritană.

La sfârșitul sfintei liturghii dl catihet Nerva Florea vorbește, din partea FOR-ului, secția Hunedoara, despre: Sectele religioase, pericolul lor pentru familie, stat și națiune.

Cuc. preoți urmați de poporul credincios, înconlonat în rânduri de câte patru, au parcurs în procesiune strada principală până la țarină, unde s’a oficiat sfințirea apei și Sf. Taină a Maslului. Venerabilul Păr. Gh. Rain, cu bătrânească înțelepciune și cu însuflețirea tinerească, a arătat ce însemnează Sf. Taină a Maslului pentru vindecarea boalelor sufletești.

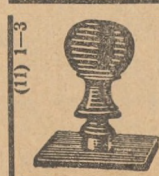
Partea a doua a serbării religioase începe la ora 4 d. m. când poporul, prin glas de clopot e chemat la concertul religios dat de corul meseriașilor amintiți. Intre punctele muzicale s’a intercalat conferința Păr. Gh. Tarcea, despre: Educarea copilului din partea mamei, a școlii și a societății.

Ostașii Domnului, în frunte cu Păr. Gh. Tarcea, execută cântece religioase. Vorbește despre „Oastea Domnului” ostașul Goghiță N., primarul comunei Cerna-Cinciș, iar din partea ostașelor, Clara M. din Pestișul-mare, despre: Rolul femeii în răspândirea credinței celei adevărate.

Părintele Gh. Turceanu mulțumește tuturor pentru participare la această serbare de înnoire sufletească. N. Fl.

Ziua de 8 Iunie va purta de aici încolo numele de Ziua tineretului și va fi cinstită prin manifestații străjerești, preamărind pe Suveranul nostru ca ocrotitor și îndrumător al culturii și tineretului. Conducerea serbărilor cade în sarcina Oficiului de educație a tineretului român.

În atențiunea P. C. Preoți. Adunarea propriu zisă a Oastei Domnului, din praznicul Rusaliilor, are loc în ziua a doua, Luni 17 Iunie. În această zi va avea loc procesiunea și adunarea cea mare a Oastei Domnului.

Stampile din cauciuc pentru oficii, pe lângă prețuri modeste, execută Prima Fabrică Română de stampile OCT. L. VESTEMEAN, SIBIU, Str. Tribunei 14, Telefon 304. Aceasta fiind singura firmă românească, rog să nu comandați la firme străine.

Moartea lui Eugen Goga

Eugen Goga, ziarist și scriitor de rar talent, fiul fostului preot Iosif Goga din Rășinari, și fratele dlui Octavian Goga, s’a stâns pe neașteptate, după scurtă suferință, în 31 c., în vârstă de 46 ani. Rămășițele pământești ale regretatului defunct, transportate din București la Rășinari, în comuna sa natală, au fost înmormântate Joi, în 6 l. c., în cripta familiei. Au slujit la înmormântare: P. S. Sa Arhiereul vicar Vasile, prot. E. Cioran, prot. M. Lungu, prot. Cuciuina din Basarabia, preoții E. Dancăș, I. Brote, N. Popoviciu și diaconul I. Dinu. O singură cuvântare s’a ținut, rostită de protopopul Sibiului, E. Cioran, înfățișând în mișcătoare cuvinte pe omul de caracter și personalitatea creștină a decedatului. Au asistat la actul înmormântării, afară de membrii familiei și de venerabila matroană și îndurerata mamă a celui dispărut, numeroși cunoscuți și prieteni din Sibiu, reprezentanții organizațiilor național-agrară din toată țara, scriitori și ziariști din capitală și o mare mulțime de săteni. Veșnică să-i fie pomenirea!

INFORMAȚIONI

Școala normală „A. Șaguna” în propagandă culturală la sate. După Rășinari și Gurarăului, fanfara și corul școlii de fete și băieți, sub conducerea dlui director I. Sandu, a dsoarei prof. S. Comșa, și prof. L. Bologa, s’a deplasat în frunțașă comună grănicerească Orlat. La gară au fost întâmpinați de o delegație în frunte cu directorul școlii primare, S. Loloiu. În sunetele fanfarei s’a parcurs drumul până la Casa culturală. Aici elevii, în fața unei săli arhipline, au desfășurat un program bogat constător din coruri religioase, populare naționale, declamări și piesa „Se face ziua”. Intre coruri dl director I. Sandu într-o cuvântare bine încheagată a schițat rostul acestui festival de a întări conștiința națională în sufletul tineretului și țăranilor noștri și de a aduce un omagiu de recunoștință satului, care veacuri de-a rândul a știut să se afirme ca un element conștient de menirea sa în sânul acestui neam, fie prin locuitorii lui, fie prin conducătorii care i-a avut. La urmă preotul local V. Becicherei, reîmprospătând câteva scene din istoricul școlii primare din Orlat, mulțumește oaspeților pentru gândul bun cu care au organizat acest festival.

Convocare. „Asociația pensionarilor civili din oraș și județul Sibiu” invită pe toți membrii, a lua parte la adunarea generală, care va avea loc în ziua de 18 Iunie 1935 la ora 4 d. m. în sala mare dela casa din str. Regele Carol II Nr. 26.

Act de mulțumire. Parohia ortodoxă română din București-sat, prot. Băița, jud. Hunedoara, aduce vii mulțumiri celor ce au binevoit a contribui la zidirea noii biserici ortodoxe române din această comună. Au dăruit: Societatea minieră „Mica” din Brad, prin dl inginer Ioan Gigurtu, director general, 25.000 Lei; Banca „Crisana” din Brad-Hunedoara prin dl Ioan Ghișe, director, 5000 Lei; dl C. Bursan, deputat de Hunedoara 1000 Lei; dna preoteasă Victoria Becșa, Soimușul-mureșan 500 Lei; mulțumim și Cucernicilor preoți cari ni-au restituit listele de Apel cu numerar, ce le vom publica la timpul său. În numele credincioșilor din parohie: Pr. Ioan Demian.

Fapte bune. Subsemnatul preot din parohia Bățalar cu filia Bretea-română, prot. Hațeg, în numele consiliului parohial din filia Bretea-română, aduc profunde mulțumiri credincioșilor: Ioan Coposesc, Nandru Coposesc, Ieronim Coposesc, Emeric Cacuci și Lazăr Oanci, cari au cumpărat pe seama bisericii o Evanghelie cu litere latine, în preț de 650 Lei; P. C. protopop din Hațeg, I. Ciocan și familia, cari au donat bisericii un sfeșnic cu trei brațe, notarului Silviu Ionașcu și familia cari au contribuit cu suma de 1000 Lei, și credincioșilor Simon Danci, Solomon Armie și Lidia Petca, cu câte 100 Lei, pentru cumpărarea

unei cruci de argint pe seama bisericii, în preț de 1350 Lei; iar consiliul parohial a votat din banii bisericii 1500 Lei, cu care s’a cumpărat un potir de argint. În special aduc mulțumiri celor 45 membre ale „Reuniunii de femei”, sub conducerea președintei soție de preot Aurelia Ciocan, reîmune ce s’a constituit în anul trecut și care din cotizații lunare și din contribuții benevole din partea membrilor a dat pentru înfrumusețarea bisericii diferite obiecte în preț de 800 Lei; în anul acesta de sfintele sărbători ale Invierii Domnului au făcut un rând de frumoase odăjdii în preț de 4600 Lei. Pr. Romul Ciocan.

Ziua de Duminecă, în locul celei de Vineri, a fost decretată ca zi de repaus în Turcia — repaus care acolo se și respectază, fiindcă președintele Kemal nu vrea să știe cu nici un preț de gluma celorlalte se îndărătnicesc în obiceiuri rele. —

Pentru sărbători naționale Turcia n’are decât o singură zi în an; în restul zilelor, afară de Duminecă, se muncește.

Spre păgânism. Ziare budapestane anunță, că la Gödöllő, reședința de vară a regentului Horthy, situată aproape de capitală, o seamă de vreo 30 de credincioși, între cari și consilierii ministeriali, s’au adunat să celebreze sărbătoarea primăverii după vechile rituri turanice. În fața unui altar au aprins focuri în cinstea „zeului războaielor” („Hadak Istene”), au cântat în jurul altarului și au încheiat serbătoarea printr’un „ăldomás”, mare banchet. Astfel păgânismul vine la modă și pe la Peșta.

Protocoloalele Zionului, împotriva cărora protestează iudovimea, au fost declarate, din partea tribunalului elvețian din Berna, de „falsă” și „scornite”, oprindu-le să mai circule în Elveția.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 9 Iunie 1935, va predica părintele Gh. Secaș.

Baia populară din Sibiu. În tot decursul verii, până la 1 Septembrie, bazenul de înot și terenul pentru băile de soare sânt deschise și în vremea prânzului.

CARTI ȘI REVISTE

Tinărul ție-ți zic, scoală-te! Îndemnuri creștinești pentru tineretul de azi. Vol. II. Ed. Librăriei Arhidiecezane, Sibiu, 1935. Pp. 112. Lei 50.

Cateheze ținute de fostul iscusit profesor la Brașov, în scop de a sădi în sufletele tinerești virtuțile propoveduite în învățăturile Mântuitorului. Carte potrivită și pentru premii școlare.

[12] 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacanță de cl. III Bucium, protopopiatul Orăștie, — se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publ care în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post: Sesiune parohială (eclejie) un jugăr și 535 stângini părați arător, 800 st. pătr. fânaț, și zece jugăre pădure. Apoi dela fiecare familie una măsură (21 litri) porumb sfărâmat și una zi de lucru.

Nefiind casă parohială, preotul se va îngriji deocamdată singur de locuință

Concurenții, — după ce își vor primi permisiunea Preaveneratului Consiliu pentru a concura, — își vor înainta, în termenul indicat, cererea de concurs însoțită de actele cerute, însoțite și de permisul primit dela Preav. Consiliu, — oficiului protopopesic al Orăștiei. Iar în vre-o Duminecă sau sărbătoare se vor prezenta în parohie la sf. Biserică, pentru a servi, cânta sau predica, făcându-se cunoscuți poporului.

Din ședința dela 13 Mai 1935 a Consiliului parohial ortodox român din Bucium.

Bucium la 15 Mai 1935.

Pentru oficiul parohial, în înțelegeră cu oficiul protopopesic Orăștie:

Prot. Ioan Moța
administrator al tractului.